

عده ای فکر می کنند اکران فیلم پروا به خاطر این است که سینما این هنرمند را از دست داده است. اما واقعیت این نیست. تیم تولید از بهمن ماه سال گذشته درخواست اکران فیلم پروا را داده بود اسناد آن هم موجود است. که در همین کشاکش متاسفانه این اتفاق افتاد. سینمای مستقل همیشه با این موانع روبرو است چرا که در سینمای ایران همیشه اولویت با فیلم های کمدی است.

وضعیت اکران فیلم پروا در سالن های سینمایی کشور چطور ارزیابی کرده اید؟

وضعیت منطقی نیست. تنها پنج سینما فیلم پروا را اکران کرده اند و هر کدام تنها یک سانس را به فیلم اختصاص داده اند. در این شرایط مشخص است که مخاطب علاقه مند برای دیدن فیلم در سینما به مشکل برخورد خواهد کرد. همین باعث می شود آمار فروش و تماشاگر فیلم پایین بیاید. این فیلم مولفه هایی دارد که مخاطب عام را نیز با خود همراه و همدل می کند. سینمای هنر و تجربه نباید تنها به سینماگران و علاقه مندان این حوزه محدود شود.

بیشترین مانع برای رشد سینمای هنر و تجربه را در چه می دانید؟

خود گروه هنر و تجربه همکاری بسیار خوبی با فیلمساز دارند و موانع بیشتر مربوط به کمبود سالن های سینمایی و سیاستگذاری هاست، همچنین محدود بودن امکانات تبلیغاتی که بسیار موثر است. برای این فیلم قصد داشتیم که در تلویزیون تبلیغاتی داشته باشیم اما آنقدر شرایط و روال اداری سختی را پیش پای ما گذاشتند که منصرف شدیم.

آیا فیلم اگزاگرا اکران آنلاین شده است؟

هنوز خیر، اما در همین چند وقت اخیر روی پلتفرم ها اکران آنلاین خواهد شد.

صحبت پابانی:

من معادل تصویری شخصیت خسرو را در تجربه زیسته خود داشتم. کسی که برای رسیدن به درآمد هر کاری انجام می دهد از فروش ساندویچ فلافل در خودرو گرفته تا قاچاق سیگار و ... فیلم های من برگرفته از مضامین انسانی-اجتماعی، با محوریت مهاجرت است. فیلم بعدی من حبس مجرد با همین مضمون است که در نوبت اکران سینمای هنر و تجربه است. ساختن رویاها و به تصویر کشیدن دغدغه های اجتماعی برای من لذتی دارد که بسیار در پافشاری و ماندن در حوزه سینما و تصویر کمک کرده است. امیدوارم هر کسی که فیلم پروا را می بیند و با آن همراه می شود، رسانه ای موثر برای تبلیغ فیلم باشد.

مهتاب ثروتی:

لذت اجرای اولین تئاتر مرا شیبفته باز بگیریم کرد

قصه بازیگری در زندگی مهتاب ثروتی چگونه آغاز شد؟
تحصیل کرده عکاسی هستم. حرفه ام عکاسی سینما و تئاتر بود. به یاد دارم یک روز که در حال عکاسی از نمایش سجاد افشاریان بودم بازیگر زن نمایش به روی صحنه آمد و زیر نور موضعی صحنه مونولوگی زیبا را اجرا کرد. من در حال عکاسی از بازیگر بودم در همان لحظه دلم خواست من هم این حس را تجربه کنم با همین حس ساده و انگیزه کلاس های بازیگری را گذراندم. سال بعد در همان موقع در سالن ارسباران اجرای تئاتر داشتم. بعد از آن هم گویا دیگر این علاقه مندی و احساس بیشتر و بیشتر مرا مبتلا کرد تا الان که همچنان در حال کار هستم. بازیگری برایم بسیار دوست داشتنی و لذت بخش است.

همکاری تان با پروژه سینمایی پروا چگونه اتفاق افتاد؟

در همان خوانش اولیه فیلمنامه ارتباط خوبی با موضوع و دنیای فیلم گرفتم. موضوع این قصه روایتی است از جوانان امروزی و مشکلاتی است که دارند. کاراکتر من در طول روایت به نظر منفعل است اما در پایان تصمیم گیری و مواجهه اش با اتفاقات برایم قابل تامل بود.

بیشترین تعامل روایی را در این فیلم با شخصیت اصلی قصه داشتید که حسام محمودی این نقش را بازی کرده بود، از بازی در مقابل حسام چه حسی داشتید؟

تجربه لذت بخشی بود و بسیار ناراحتیم که سینما به این زودی این هنرمند را از دست داده است.

از نظر شما فیلم پروا بیشتر برای چه قشری جذاب است؟

به نظر من مواجهه افراد با سینما یک برخورد شخصی است و هر کسی بسته به شرایط و دوره هایی که در زندگی شخصی دارد، ممکن است حالش با یک مدل و سبک سینمایی خوب باشد. اما پروا از نظر من روایت ساده ای از زندگی دارد که هر کسی می تواند خودش را جای کاراکتر اصلی گذاشته و با او هم داستان شود. اینکه هر شخصی می تواند در لحظاتی خودش را در جای جای این فیلم ببیند، برای من جذاب است.

بزرگترین دغدغه تان در مسیر حرفه ای و بازیگری چیست؟

فیلمی را بازی کنیم که دوستش داشته باشیم. اگر قرار است به خاطر یک کار هر روز صبح بیدار شوم و تا پاسی از شب در پروژه حضور داشته باشم، آن کار حال مرا خوب کند. به غیر از این سختی های بازیگری و نقش پردازی دوچندان خواهد شد. راستش در ابتدا اصلا فکر نمی کردم که بازیگری تا به این اندازه سخت و درگیر کننده باشد. ورود به هر پروژه برای من یک شروع مهم و تداعی کننده لذتی است که همان روز اول با اولین اجرای تئاتر داشته ام. همیشه انتخاب هایم در این مسیر با همین تصور بوده است.

سیامک ادیب:

رنج پدران امروز را در کاراکتر دیدم

در پروژه های تصویری زیادی حضور داشته اید اما از نظر خودتان مخاطبان بیشتر سیامک ادیب را با چه فیلم هایی

به یاد دارند؟

مخاطب های تلویزیونی مرا با سریال زیرپای مادر و برف بی صدا می بارد و اهالی سینما معمولا مرا با آثاری چون تجربیش ناتمام و پابرهنه در بهشت به یاد دارند.

چطور با مهران مهدویان در این پروژه همراه شدید؟

حدود ۴ سال پیش، پس از اینکه بیشتر نقش های این فیلم انتخاب شده بودند با من تماس گرفتند و فیلمنامه را برایم فرستادند. راستش روایت غیر خطی فیلم و رنجی که در کاراکتر خود دیدم، بسیار مرا جذب کرد و بسیار خوشحالم که در تجربه تولید این اثر همراه با بقیه عوامل سهیم هستم.

از نقش خود در فیلم پروا بگوئید؟

متولد کرمانشاه هستم، اینکه کاراکتری را بازی کردم که او هم متولد همین شهر بود، از همان ابتدا نقطه اتصال من به نقش شد. نقش پدر در مانده ای را بازی کردم که در موقعیت خاصی قرار گرفته است. موقعیت این پدر کاملا با شرایط بغرنج پدران امروزی منطبق است. پدرهای امروزی تنها تا یک سن خاص می توانند روی فرزندان خود مسلط باشند و در کار او دخالت کنند از یک سنی به بعد، گویا فرزندان دیگر مثل سابق از پدرشان حرف شنوی ندارند. همان جاست که پدر می ماند با دنیای از نگرانی ها و استیصال های شخصی، برای فرزندی که تمام عمر خود را پای او گذاشته است و حالا باید دور آ دور مراقب او باشد.

از هم بازی شدن با حسام محمودی چه حسی برایتان ماندگار شده است؟

حسام برای من شخصیت جالبی بود و معتقدم هنوز خیلی کار داشت. جوان مستعدی بود که خود من به شخصه به آینده او بسیار امیدوار بودم. یاد دارم به خودش هم از نقش پردازی های زیباییش در بازی های دورنی اش مقابل دوربین گفته بودم. نه اینکه چون حالا نیست این حرف ها را می زدم من صادقانه شاهد تلاش های زیاد حسام در حرفه اش بودم. او با نقش هایش زندگی می کرد.

چشم انداز تان از حرفه بازیگری و سینما چیست؟

سینما اوضاع خوبی ندارد و هنوز از پس لرزه های کرونا و ... کامل برنخواسته است. دوستی از من پرسید شغل تو چیست؟ به او گفتم شغلی دارم که اگر در هر جای دنیا کوچکترین اتفاقی بیفتد کار من تعطیل می شود! این سه الی چهار سال گذشته بیشترین بلاها و سختی ها متوجه فعالان این حوزه خصوصا بازیگران شد. دنیا خیلی بزرگ نیست. امثال حسام ها زیاد هستند که باید باشند و کار کنند، سینما با وجود همین افراد مختلف با شکل و شمایل خاص معنا پیدا می کند و رنگ و رو می گیرد. کارگردان ها و دیگر دوستان تصمیم گیرنده نباید انتخاب های خود را محدود کنند تا سینما، سینما شود.

پروا چه تاثیری روی مخاطب دارد؟

به دوستانی که می خواهند فیلم پروا را ببینند می گویم؛ فیلم پروا مانند دیگر فیلم ها نیست. داستان خطی ندارد و اتفاقات آن در پی هم نیستند. برای دیدن فیلم باید حوصله داشته باشید. این فیلم سلول های خاکستری مغزتان را تا پایان فعال نگه می دارد. برای خود من این مواجهه بسیار شیرین و جذاب است. به طور کلی فیلم های گروه هنر و تجربه اتفاق خوبی در ایران است چرا که تجربه گرایی محض را به نمایش می گذارد. حال و هوای فیلم پروا برای من داستانی از یک عشق است داستان دلباختگانی که با وجود شرایط سخت باز هم شیفته زندگی در کنار هم هستند. عشق به زندگی و تلاش با هم بودن با وجود اشتباهات و کاستی ها مهم ترین مسئله پروا است.

صحبت پابانی:

امیدوارم مستعدان حوزه بازیگری در تئاتر و رسانه به هدف خود برسند و شکوفایی خود را در این شرایط سخت جشن بگیرند. هنرمندان بازیگر برای یادگیری و کار کردن در این حوزه مسیر بسیار سختی را پشت سر می گذارند. انصاف نیست بی توجه به سابقه و سختی های شان، قضاوت و یا رهای شان کنیم. سینما همواره به همه اینها برای تنوع و رنگ نیاز دارد.

